

Spathiphyllum

Familia: Aracee

Aspect: tufă

Perioada de înflorire: primăvară – vară

Expunere: penumbră

Udare: abundentă

Patria acestei aracee este America Tropicală și Arhipelagul Indian. Numele său provine de la spata albă, alb-verzuie, asemănătoare unei frunze care înconjoară spadicele crem; este durabilă. Frunzele sunt alungite, lanceolate, nedivizate, sempervirescente și lucioase.

Planta preferă un loc semi-umbrit până la umbrit, tot anul la temperatura camerei și umiditate ridicată în aer vara; iarna nu se ține la temperatură sub 16°C.

Se udă regulat cu apă dedurizată, la temperatura camerei, iarna, ceva mai puțin; în zilele călduroase se stropesc. Din martie până în august se fertilizează slab o dată la două săptămâni.

Specii și soiuri

Spathiphyllum floribundum: cea mai cunoscută specie, înălțime de 30-40 cm, florile țin mult, potrivite și ca plante de vază.

Spathiphyllum wallissi: spata înverzește repede; "Mauna loa": mirositoare.

Spathiphyllum patinii: "Marion Wagner", "Clevelandii", "McCoy" sunt specii de 60-80 cm.

Pericole și precauții

Cantitatea de apă este esențială, dacă este în exces poate produce putrezirea plantei, iar dacă este insuficientă, tulpinile se veștejesc de la vârf și mor. Parazitul cel mai obișnuit este coșenila făinoasă; eliminați-o cu un tampon îmbibat în alcool denaturat sau pulverizând un insecticid sistematic.